

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 02.03.2006
COM(2006) 87 galīgā redakcija

KOMSIJAS PAZIŅOJUMS

ES palīdzība: sniegt palīdzību, kas būtu nozīmīgāka, efektīvāka un savlaicīgāka

IEVADS

Domājot par ANO sammitu 2005. gada septembrī, donoru sabiedrība augsta līmeņa forumā Parīzē 2005. gada martā apņēma radikāli mainīt savas darbības, tādējādi uzlabojot savu darbību ietekmi un sekmējot kvalitatīvo lēcieni, kas nepieciešams, lai īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus. Eiropas Savienība (dalībvalstis un Komisija, tostarp 10 jaunās dalībvalstis kā jaunie donori) attiecīgi apstiprināja ambiciozus mērķus gan kā individuāli donori, gan kā kolektīva grupa. Apņēmības pilna gādāt par to, lai tiktu īstenota starptautiskā dienaskārtība, un uzņemties savu pienākumu daļu šajos centienos, ES ir noteikusi, ka palīdzības efektivitātes nostiprināšana būs nozīmīga tās attīstības stratēģijā un, jo īpaši, apņēmusies palielināt savas palīdzības efektivitāti.

Šis lēmumu kopums sniedz pilnu sarakstu ar detalizētiem un konkrētiem pasākumiem, kas jāizstrādā un jāīsteno līdz 2010. gadam. Ievērojot pieredzi, kas šajā jomā gūta uz vietas, sekmīgāko praksi un partnervalstu vēlmes, to pamatā ir saskaņošanas, attiecināšanas un pielāgošanās principi, kā arī pārvaldība atbilstīgi Parīzes deklarācijas attīstības rezultātiem. Šobrīd šīs saistības jāpārvērš konkrētās darbībās, un ES ir pienākums koncentrēties to īstenošanai uz vietas, ņemot vērā specifiskās iezīmes valstīs.

Šī Rīcības plāna **I daļā**, per memoria, vienotā un visaptverošā dokumentā apkopoti deviņi uzdevumi, kurus ES kā grupai ir pienākums veikt, līdz ar saistošu grafiku.

Šī Rīcības plāna **II daļa** aptver pirmos četrus tūlītējos uzdevumus, kas jau ir izstrādāti un ir gatavi tūlītējai pieņemšanai un īstenošanai atsevišķās partnervalstīs.

Šī Rīcības plāna **III daļa** apraksta piecus atlikušos uzdevumus, kas izstrādājami 2006. gada laikā un īstenojami līdz 2010. gadam.

Jāatzīmē, ka divi no šajā Rīcības plānā minētajiem tūlītējiem uzdevumiem sīkāk ir aprakstīti divos īpašos paziņojumos (t.i., Paziņojumā par attīstības un palīdzības efektivitātes finansējumu un Paziņojumā par kopīgās programmēšanas pamatnostādņēm). Kā tādi, šie trīs dokumenti ir “**instruments attiecībā uz palīdzības efektivitāti**”, kas iesniegts Padomei un Parlamentam.

1. tabula Sinoptiskā tabula

1. ass <u>ES palīdzības apskats</u> <i>Donoru atlants</i> (Tūlītējs uzdevums) <i>ES apkopojums</i> (Īstermiņa uzdevums) <i>Uzraudzības mehānismi</i> (Tūlītējs uzdevums)	2. ass <u>Parīzes dienaskārtības īstenošana</u> <i>Ceļveži</i> (Tūlītējs uzdevums) <i>Kopīga plānošana</i> (Tūlītējs uzdevums) <i>Kopīgi instrumenti</i> (Īstermiņa uzdevums)	3. ass <u>ES konsensa nostiprināšana</u> <i>Uzdevumu sadalījums</i> (Īstermiņa uzdevums) <i>Līdzfinansējums</i> (Īstermiņa uzdevums) <i>ES skatījums</i> (Īstermiņa uzdevums)
--	---	---

IDALA MŪSU SAISTĪBU PĀRRAUDZĪBA

Mūsu saistības attiecībā uz palīdzības efektivitāti var tikt sadalītas trīs savstarpēji saistītās asīs:

- (1) Pārskatāmi un zinātnes atziņām atbilstīgi kartēt un uzraudzīt mūsu darbības;
- (2) Īstenot mūsu kopīgās saistības, kas apstiprinātas Parīzes deklarācijā par saskaņošanu un pielīdzināšanos;
- (3) Īstenot ES jauno stratēģijas pamatnostādņu palīdzības efektivitātes pīlāru, kā to nosaka Paziņojums par jauno attīstības politiku ("Eiropas konsenss") un ES stratēģija Āfrikas jautājumos.

1. ASS: ES PALĪDZĪBAS APSKATS

Pastāvīga mūsu darbību izvērtēšana ir svarīga uz zinātnes atziņām balstītai mūsu veiksmju un neveiksmju analīzei, kuru varam ņemt vērā, lai racionāli un optimāli pārkārtotu mūsu darbības un metodes. Šāda rūpīga mūsu attīstības palīdzības izvērtēšana nav saistīta vienīgi ar pienākumu attiecībā pret mūsu vēlētajiem un sabiedrisko domu gādāt par pārskatāmību; tā ir arī pamats, pēc kura veidojama mūsu stratēģiskā domāšana.

Mūsu palīdzības kartes precizēšana

Pirmais ES Donoru atlanta izdevums parādījis divas tendences: (i) palīdzības koncentrācija atsevišķās "pievilcīgās" valstīs un sektoros, radot "bāreņu" vai aizmirstās valstis un sektorus un (ii) darbību sadrumstalotība "iemīļotajās" valstīs/sektoros, palielinoties iesaistīto personu un maza mēroga projektu skaitam.

Lai analīze, ko tas nodrošina, ļautu nonākt pie darbības principiem, kas norāda, kā uzlabot mūsu organizāciju un mūsu uzdevumu sadalījumu, Donoru atlants ir jāpildnīgo un tajā jābūt precīzākiem un specifiskākiem novērtējumiem, tai pat laikā saglabājot tā redzamību, lai gādātu par sabiedrības informētību.

ES attīstības noteikumu pārskatīšana

Starptautiskā dienaskārtība attiecībā uz palīdzības efektivitāti arvien vairāk veicina attīstībā iesaistīto partneru kopīgas darbības un sinerģijas.

Mūsu galvenais mērķis ir sniegt mūsu partnervalstīm, kā arī citiem attīstībā iesaistītajiem partneriem viegli pieejamu pārskatu par visās dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem un procedūrām. Šāda ES dalībvalstu palīdzības sistēmu konsolidācija tiks izmantota dažādos krājumos. Tie paredzēti tam, lai kalpotu par visaptverošām un lietderīgām rokasgrāmatām, kas atvieglo darbu visām iesaistītajām personām (partnervalstu amatpersonām, MVU un NVO), kam nepieciešams saprast mūsu noteikumus. Norādot uz dažādajiem palīdzības sistēmu elementiem, pateicoties šiem krājumiem iespējami papildu uzlabojumi saskaņošanas un vienkāršošanas jomā.

Kontrole attiecībā uz to, kā izpildīti mūsu solījumi

Parīzes deklarācijā donori un partnervalstis vienojās par to, ka izveidojams uzraudzības mehānisms, kas nebūtu paralēla “uzraudzības nozare”. Lai turpinātu reformas un saglabātu pasākumu īstenojuma ritmu, ES pilnībā atbalstījusi stingru, bet reālistisku uzraudzības procesu gan (i) starptautiskā līmenī attiecībā uz mērķiem, kurus kopīgi pieņēmuši donori, gan (ii) ES līmenī attiecībā uz mūsu pašu papildu saistībām un ieguldījumiem.

2. ASS: TŪLĪTĒJA RĪCĪBA

Mūsu kolektīvais ieguldījums ANO Tūkstošgades sammitā 2005. gada septembrī viennozīmīgi atbalsta starptautiskos centienus palīdzības efektivitātes jomā, kas īstenoti pēdējo divu gadu laikā un oficiāli pieņemti ar Parīzes 2005. gada februāra deklarāciju (PD) par saskaņošanu un pielīdzināšanos. Šo ES saistību pamatā bija sākotnējie ieteikumi Specializētās darba grupas ziņojumā par saskaņošanu, kuru oficiāli apstiprināja ar 2004. gada novembra Vispārējo lietu padomes secinājumiem.

Atbalsts vietējiem koordinācijas procesiem

“Ceļvedis” norāda, kādi konkrēti saskaņošanas pasākumi (pēc gatava darbību saraksta) jāīsteno visiem ES donoriem, kas darbojas konkrētā valstī. Ceļveži nav domāti tam, lai aizvietotu valstu rīcības plānus attiecībā uz saskaņošanu un pielīdzināšanos, bet drīzāk kā instruments, kas ļautu noteikt jomas, kurās ES donori varētu palīdzēt nostiprināt pašreizējos vietējos procesus, neatkarīgi no tā, kas tos vada, - valdība vai donori, vai nepieciešamības gadījumā tos sākt, paplašinot pašreizējās iniciatīvas.

Kopīgas daudzgadīgas plānošanas sistēmas (KPS) izstrāde

KPS būtība ir radīt mehānismu, kas būtu savietojams ar spēkā esošajiem nacionālajiem dokumentiem un cikliem, citiem donoriem atvērts un kas ļautu pārgrupēt dalībvalstu sistēmu elementus, kas dublējas, un tādējādi samazinātu mūsu programmēšanas izmaksas. Šajā sistēmā būtu jābūt tādiem elementiem kā valsts profila aprakstam faktos, kopējai situācijas analīzei, donoru matricas un ES kopējās politikas analīzei. Vidējā termiņā, pateicoties tai, donoriem būtu jārod kopīga stratēģiska atbilde uz problēmām, kas identificētas kopīgajā valsts analīzē, un ilgtermiņā tai būtu jāpaver ceļš uz varbūtēju kopīgu plānošanu. Diskusijas par šo jautājumu ir sākušās jau sen – Padome izstrādājusi KPS procesa principus, saturu un kalendāru attiecīgi 2004. gada novembrī un 2005. gada aprīlī un novembrī.

Kopīgu vietēju instrumentu izstrāde

Šie instrumenti, kas Padomes secinājumos saukti par kopīgajiem finanšu instrumentiem (KFI) – tiecas sekmēt vienotus dialoga mehānismus, maksājumu un informācijas mehānismus valstu līmenī - starp donoriem un partnervalsti, pieņemot oficiālu dokumentu. Šai jomā ir interesanti piemēri, piemēram, Zambijā un Mozambikā, kas saistīti galvenokārt ar budžeta atbalstu un mijmaiņas darījumiem. Šie produkti ir izrādījušies ļoti efektīvi, a) samazinot darījumu izmaksas un to nastu partnervalstij, b) radot efektīvas un ilgtspējīgas darba attiecības starp donoriem, kā arī c) sekmējot uzdevumu sadali. Mērķis ir izstrādāt kopīgu instrumenta paraugu, kas tiks pielāgots konkrētajiem valsts apstākļiem.

3. ASS: NOSTIPRINĀT EIROPAS KONSENSU

Jaunais Attīstības politikas paziņojums – “Eiropas konsenss par attīstību”, kas pieņemts 2005. gada decembrī, uzsver ES palīdzības efektivitāti kā izšķirošu tās kopējā redzējuma sastāvdaļu. Eiropadomes tajā pašā laikā apstiprinātā ES Āfrikas stratēģija arī aicina tūlītēji un mērķtiecīgi īstenot palīdzības efektivitātes dienaskārtību Āfrikā. Šīs jaunās politiskās pamatnostādnes jo īpaši paredz

- (i) labāku uzdevumu sadalījumu, lai sasniegtu labāku papildināmību, kā arī nodrošinātu ES klātbūtnes minimumu, jo īpaši, neaizsargātajās valstīs un “palīdzības bāreņvalstīs;
- (ii) vairāk kopīgu pasākumu, intensīvāk izmantojot līdzfinansējumu un ņemot vērā jauno dalībvalstu pieredzi, tai pašā laikā sekmējot to pakāpenisku veidošanos par jauniem donoriem;
- (iii) ES ieguldījuma un ietekmes nostiprināšanu saskaņā ar Eiropas konsensā uzsvērtajiem principiem.

Uzlabot uzdevumu sadalījumu

Attīstības palīdzības pārmērīga sadrumstalotība ir izraisījusi palīdzības pasākumu izkliedētību, dubultus izmantojumus un pat pretrunīgumu palīdzības darbībās, samazinot to potenciālo ietekmi sakarā ar nevajadzīgu administratīvo izdevumu uzkrāšanos un palielinātām izmaksām, kuras ir jāsedz partnervalstīm. Mūsu darbību papildināmības nodrošināšana ir līdzeklis, kā palielināt palīdzības efektivitāti. Saskaņā ar Parīzes deklarāciju donori ir vienojušies pilnībā izmantot katrs savas salīdzinošās priekšrocības, tai pat laikā cienot partnervalsts tiesības izlemt, kā paaugstināt papildināmību.

Mērķis tādējādi ir nostiprināt uzdevumu sadalījumu gan (i) valstu, gan (ii) valstu /reģionu līmenī; tas ietver dažāda veida problēmas: politisks spiediens, redzamības trūkums un zaudētas iespējas. Tās jārisina uzmanīgi. Šajā kontekstā īpaša uzmanība jāpievērš jauno dalībvalstu donoriem.

Kopīgo ES darbību izvēršana

ES paredz īstenot vairāk kopīgu pasākumu. Šīs iniciatīvas mērķis ir definēt stratēģisku līdzfinansējumu, kam būs katalizējoša iedarbība uz ievērojamu Eiropas Kopienas līdzekļu daļu, veicinot kopīgo ES darbību skaita palielināšanos. Turklāt paredzamais palīdzības pieaugums nākamajos dažos gados galvenokārt palielinās divpusējas palīdzības plūsmu. Dalībvalstīm būs jārisina sarežģītas administratīvās pārvaldes problēmas. Šajā kontekstā ir svarīgi izvairīties no nevajadzīgām papildu administratīvām struktūrām.

Papildus “aktīvam Eiropas Komisijas piedāvājumam” (Eiropas Kopienas līdzekļi var tikt izmantoti kopīgu darbību līdzfinansēšanai) ir arī svarīgi noteikt “pasīvu Eiropas Komisijas piedāvājumu”, kad valstu līdzekļus var administratīvi novirzīt caur Komisiju un izmantot līdzfinansēšanas operācijām, kas saistītas ar pasākumiem, par kuriem lēmumu pieņem pašas valstis. Visbeidzot, jaunās dalībvalstis arvien vairāk attīsta savas aktivitātes šajā jomā. Piedāvātajam strukturētajam līdzfinansējumam būtu jāatbalsta to paplašināšanās.

Nostiprināt ES redzējumu attiecībā uz attīstības palīdzību

ES finansiālā ieguldījuma politiskā un intelektuālā ietekme attīstības jomā vēl nav pilnībā atzīta un izmantota. Konkrētais mērķis ir nostiprināt ES politisko un analītisko lomu ar

konkrētiem pasākumiem, kā arī veicināt Eiropas debates par attīstību un labākās prakses izplatīšanu. ES var būt intelektuāls stūrakmens, nostiprinot kolektīvo ieguldījumu un izpratni par specifisko ES donoru kopien.

2006: PATIESĪBAS BRĪDIS

Ir svarīgi, lai mūsu solījumi tūlītēji tiktu īstenoti dzīvē, un rezultātiem ir jābūt redzamiem līdz 2010. gadam. Turklāt tāpat kā citi donori ES ir piekritusi tam, ka tās veikums, īstenojot tās ieguldījumu saskaņošanas dienaskārtību, tiks novērtēts augsta līmeņa pasākumā, kas 2008. gadā notiks Ganā. Tāpēc ir svarīgi, ka līdz šim laikam tiek sasniegti vajadzīgie rezultāti. Lai īstenotu šos solījumus un cerības, ko tie radījuši, šis rīcības plāns katram no deviņiem uzdevumiem piedāvā orientējošus, pragmatiskus un reālus iznākus 2010. gadam, kā arī starpposma iznākus 2008. gadam.

Vēl viena izmēģinājuma procesa sākšana būtu tikai vēl viens aizbildinājums dienaskārtības neīstenošanai. Vienojoties par pasaules mēroga procesiem, ir svarīgi īstenot tos reālistiski, ņemot vērā vietējās īpatnības. Tāpēc rīcības plāns piedāvās atbalstu un uzraudzības pasākumus attiecīgo uzdevumu īstenošanai ierobežotā, bet pietiekamā skaitā valstu, tādējādi gādājot par konkrētiem piemēriem, kas apliecina mūsu saistību realitāti.

II DAĻA TŪLĪTĒJAS DARBĪBAS

Rīcības plāna otrā daļa norāda uz četriem uzdevumiem, kurus varētu īstenot tūlīt - 2006. gadā. Tie atbilst paralēlajiem priekšlikumiem, kas iesniegti Padomei un Parlamentam izskatīšanai 2006. gada pavasarī. Šis rīcības plāns nesniedz sīku izklāstu to saturam, bet drīzāk uzsver to pakāpeniska īstenojuma starpposma mērķiem.

1. uzdevums – Donoru atlants

ES Donoru atlants II tika pārskatīts piecās jomās.

(i) ES gada pārskata ziņojums

Lai uzlabotu sabiedrības informētību par ES attīstības palīdzību, ES gada pārskata ziņojumā būs ietverti mūsu kolektīvie izaicinājumi, kā arī mūsu kopīgie un/vai individuālie atbildes pasākumi. Tas skaidri un pozitīvi izcels projektu aktivitātes, ko īstenojis katrs no ES donoriem (dalībvalstis un Komisija). Tas tiks publicēts katru gadu, sākot ar 2006. gadu.

(ii) Uzlabots Donoru atlants

1. sējumā esošais atlants tiks pārskatīts un atjaunots sadarbībā ar dalībvalstīm un ESAO/APK līdz 2006. gada vidum.

(iii) Reģionu dimensijas nostiprināšana

2. sējumā atlantam tiks pievienots pirmais reģionu skatījums uz Rietumāfriku, kā izvērtējums ES stratēģijai Āfrikas jautājumos. Tas būs pietiekami sīki izstrādāts, lai varētu reāli apspriest uzdevumu sadalījumu, un tas kalpos par pamatu dziļākai un konkrētākai jauno reģionālo procesu analīzei. Papildu sējumi, kuros tiks aplūkoti citi reģioni, tiks pievienoti reizi sešos mēnešos, lai vidējā termiņā aptvertu visu attīstības pasauli.

(iv) Kartēšana valsts līmenī

Ir svarīgi, lai palīdzības kartēšana tiktu veikta valstu līmenī, aptverot visus valstī aktīvos donorus. Lai to īstenotu, trijās no četrām ES izmēģinājuma valstīm radīti paraugi: partnera vadīts modelis Nikaragvā, donora vadīts modelis Mozambikā un ES vadīts modelis Vjetnamā. Šāda prakse līdz 2008. gadam tiks īstenota visas Parīzes deklarācijas dalībvalstīs.

(v) Jaunie donori

Procesā iesaistās arvien jaunas puses. Tām, kā mēs to zinām, ir ietekme uz attīstības kopienām. Pētījums, kas joprojām turpinās, atspoguļo lielāko jauno donorvalstu aktivitātes (BRICS valstis, t.i., Brazīlija, Krievija, Indija, Ķīna un Dienvidāfrika). Eiropas Komisija piedāvā 2006. gadā sākt ES attīstības dialogu ar šīm valstīm.

2. uzdevums – ES un APK procesu pārraudzība

Uzraudzībai jāaptver divi saistību kopumi. Pirmkārt, starptautiskie mērķi, par kuriem vienojušies visi dalībnieki, donori un saņēmēji Parīzē, tostarp ambiciozākie papildu mērķi, kurus ES uzņēmusies pati¹. Otrkārt, ES ieguldījumi konkrētu ES darbības mērķu formā.

(i) Pirmais saistību kopums

Saistības tiks pārraudzītas, izmantojot mehānismus, ko šobrīd kopīgi ievieš ESAO/APK Parīzes deklarācijas uzraudzībai (kopīga uzraudzības darbība - KUD). Uzraudzība aptvers visus donorus un partnervalstis un balstīsies uz valstu pārskatiem, kuros izvērtēs progresu saskaņā ar Parīzes deklarāciju. Šim nolūkam izmantojamais rādītājus pārbaudīs uz vietas Kambodžā, Ganā, Nikaragvā, Senegālā, Dienvidāfrikā un Ugandā. Lai izvairītos no turpmākas kavēšanās, ES jāgādā par tūlītēju un mērķtiecīgu Parīzes deklarācijas īstenojumu.

(ii) Otrais saistību kopums

Sākot ar 2006. gadu, konkrēto ES darbības uzdevumu īstenojumu pārraudzīs ar gada pārskata ziņojumu par Monterejas lēmumu izpildi, kas apkopo solījumu izpildi ES līmenī gan palīdzības apjoma, gan efektivitātes ziņā.

Šis uzdevums aplūkots īpašā paziņojumā un darba dokumentā, kas iesniegts Padomei un Parlamentam vienlaicīgi ar šo rīcības plānu.

3. uzdevums: ceļveži

Pašreizējie ceļveži attiecīgi aptver attīstības valstis. Ceļveži ir atšķirīgi, bet lielākā daļa no tiem liecina par pozitīvām tendencēm un lielas cerībām. Ceļvežus var grupēt šādās četrās valstu kategorijās:

(1) tādas, kur ceļvedim nav iznākumu,

¹ (i) nodrošināt palīdzību, kas vajadzīga jaudu nostiprināšanai, ar koordinētu programmu palīdzību, arvien vairāk izmantojot daudz donoru pasākumus; (ii) novirzīt 50% no publiskā atbalsta pa valstu sistēmām, tostarp palielinot mūsu palīdzības īpatsvaru, kas tiek nodrošināts ar budžeta atbalsta vai pa sektoriem; (iii) izvairīties no jebkādu jaunu projektu īstenošanas vienību izveidošanas; (iv) samazināt nekoordinētu misiju skaitu par 50%.

- (2) tādas, kurām ceļvedis vēl nav pieņemts,
- (3) tādas, kur ieviests vietējs process un/vai ES ceļvedis,
- (4) tādas, kur tiek īstenots vietējs process un / vai ES ceļvedis.

Sākotnējā analīze norāda, ka vairākus procesus vajadzēs nostiprināt. Ir svarīgi tūlīt sadarbībā ar partnervalstīm un citiem donoriem pārdomāt to, kā uzlabot ceļvežu piemērojumu, nostiprināt un sadalīt pārraudzības uzdevumus un kā izmantot arvien augošo publisko attīstības palīdzību (*ODA*) reģionu līmenī. Ceļveži būtu izveidojami līdz 2006. gadam. Visi tajos paredzētie mērķi būtu īstenojami līdz 2010. gadam.

Līdz ar to ir ierosinājums, sākot ar 2006. gadu, regulāri organizēt tehniskus seminārus, lai novērtētu veikto, organizētu uzdevumu sadalīšanu attiecībā uz darbības pārraudzību un izvirzītu kvalitatīvus mērķus īstenošanai. Papildus 12 valstīs, kur ir izveidoti vai drīzumā būs gatavi stabili ceļveži (t.i., Bangladešā, Burkinafaso, Etiopijā, Ganā, Indijā, Jordānijā, Kenijā, Mali, Mozambikā, Nikaragvā, Dienvidāfrikā, Vjetnamā), jāizveido pastāvīga atbalsta un uzraudzības sistēma.

Šis uzdevums aplūkojams īpašā ziņojumā.

4. uzdevums – kopīgas plānošanas pamatnostādnes (KPP)

Pirmajā pētījumā tika izanalizēti vairāki nacionālie plānošanas dokumenti un apzināti divkārtši izmantojumi un kopīgi elementi. Otrs pētījums analizē pašreizējos reālos piemērus, galvenokārt kopīgo palīdzības stratēģiju (PS) Ugandā, Tanzānijā un Zambijā. Trešais pētījums bija par pašreizējo plānošanu Ugandā, un tā nolūks bija parādīt, kādas varētu būt nākotnes plānošanas pamatnostādnes konkrētā valstī. Tas ļāva ieraudzīt iespējamus iznākumus un ieguvumus, tai pat laikā paturot prātā vietējos izaicinājumus un īpatnības. Šo pētījumu rezultāti tika darīti zināmi un apspriesti ar dalībvalstīm 2005. gadā, un, pamatojoties uz tiem, Komisija nāca klajā ar priekšlikumu par pamatnostādņēm attiecībā uz kopīgo daudzgadu plānošanu.

Plānošanas pamatnostādnes būtu jāpieņem līdz 2006. gada vidum, un būtu piemērojamas pragmatiski, progresīvi un reālistiski; tas, ka 12 donoriem Mozambikā šobrīd sakrīt plānošanas cikls, ir unikāla iespēja. Tādēļ, saglabājot pasaules mēroga pieeju, mēs iesakām koncentrēties uz ierobežotu skaitu valstu, izmantojot šādus vienkāršus atlases kritērijus:

- (1) valstis, kurās ir nacionāla stratēģija cīņai pret nabadzību;
- (2) valstis, kurās vismaz divi ES donori sāks jaunu programmēšanu 2006. un 2007. gadā;
- (3) valstis, kurās ir pietiekama vietējā koordinācijas jauda.

Tas ļautu izveidot orientējošu valstu sarakstu (Bangladeša, Burkinafaso, Etiopija, Gana, Haiti, Mali, Mozambika, Nikaragva, Ruanda, Senegāla, Dienvidāfrika, Tanzānija, Vjetnama, Uganda un Zambija), kurās mēs varētu ieteikt sākt īstenot KPP līdz 2008. gadam. Vienpadsmit no tām ir Āfrikas valstis, un tas atbilst tūlītējai palīdzības efektivitātes dienaskārtības īstenošanai Āfrikā, kā to pieprasa ES Āfrikas stratēģija. Vēl viena valsts, Haiti, tiek ieteikta, lai šo procesu saistītu ar vājas valsts īpatnībām. Valstīs, kur donora vienotā palīdzības stratēģija jau apstiprināta (t.i., Tanzānijā, Ugandā un Zambijā), ir svarīgi, lai tiktu piemērotas KPP un atbalstītu šos procesus.

KPP tālāka attiecināšana uz atlikušajām Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīm (ACP), kā arī uz visām Parīzes deklarāciju parakstījušajām valstīm jāpanāk līdz 2010. gadam.

Šis uzdevums aplūkots īpašā paziņojumā, kas iesniegts Padomei un Parlamentam vienlaicīgi ar šo rīcības plānu.

III DAĻA DIENASKĀRTĪBAS ĪSTENOŠANA

Rīcības plāna trešā daļa attiecas uz pieciem atlikušajiem uzdevumiem, kas sīkāk izstrādājami līdz 2006. gada beigām.

5. uzdevums – papildināmība darbībās

Īpašā saskaņošanas darba grupa savā ziņojumā sniedz pasākumu plānu, pēc kura būtu izstrādājama ES rīcība stratēģiju papildināmības jomā. Komisija aicina Padomi līdz 2006. gada vidum apstiprināt **pamatnostādnes** attiecībā uz šo rīcības stratēģiju, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta no pārskatītā donoru atlanta. Komisija pēc tam varētu ieteikt Padomei **pragmatisku rīcības principu kopu** par to, kā nostiprināt uzdevumu dalīšanu, pieņemšanai līdz 2006. gada beigām.

Tad, šos principus varētu piemērot uz vietas kopā ar pārskatītā Donoru atlanta nākamajām reģionu nodaļām, aptverot vienu reģionu sešos mēnešos; ir paredzēts, ka visi reģioni tiks aptverti līdz 2010. gadam.

Šis uzdevums tiks aplūkots īpašā paziņojumā, kas vēlāk tiks iesniegts Padomei un Parlamentam.

6. uzdevums – kopīgu darbību izvērsšana: EK līdzfinansējuma uzdevums kalpot par katalizatoru

Komisija piedāvās strukturētu līdzfinansējuma mehānismu Eiropas Kopienas līdzekļiem līdz 2006. gada beigām. Priekšlikums aptvers gan “aktīvo”, gan “pasīvo” piedāvājumu, nosakot strukturēta līdzfinansēšanas mehānisma principus, kritērijus un darbības nosacījumus. Mērķis būtu izstrādāt līdzfinansēšanas darbības ar dalībvalstīm līdz 2010. gadam.

Jāatzīmē, ka šis uzdevums paveicams vienīgi tad, kad būs veikta to Eiropas Komisijā spēkā esošo noteikumu pārskatīšana, kuri kavē līdzfinansēšanas darbības. Šajā nolūkā ir jāgroza finanšu noteikumi un Kotonū nolīguma IV pielikums, un atjaunotie noteikumi iekļaujami visās nākamajās regulās, ko Komisija iesniedz Padomei. Ir svarīgi, lai visi šķēršļi tiktu novērsti līdz 2008. gadam.

Šis uzdevums tiks aplūkots īpašā paziņojumā, ko vēlāk iesniegs Padomei un Parlamentam.

7. uzdevums – ES skatījuma nostiprināšana

“Eiropas attīstības konsenss” norādījis uz kopīgas analīzes un apspriešanas iespējām Eiropas līmenī, lai veicinātu ES intelektuālo izcilības bāzi attīstības jautājumos. Šo bāzi sekmēs šādi elementi.

(i) Attīstības pētniecības centru tīkls

Lai gan Eiropas izcilības centri attīstības jomā ir devuši nozīmīgu akadēmisku ieguldījumu, tomēr tie ir izolēti. “Vienota” pētniecības un akadēmiskā darba trūkums Eiropas līmenī kavē mūsu ietekmi uz vispārējo viedokli šajā jomā. Tādēļ ir svarīgi labāk apvienot šos centrus elastīgā tīklā uz aktīviem pamatiem. Šāds tīkls jāizveido līdz 2006. gadam nolūkā īstenot stratēģiskus pētījumus, kas veidotu mūsu viedokli un nostiprinātu mūsu akadēmisko ieguldījumu pasaules viedokļa veidošanā. Tam līdz 2008. gadam būtu jānodrošina visaptverošas ES prognozēšanas un analītiskās spējas, kas atbalstītu Eiropas konsensa izveidoto skatījumu.

(ii) Eiropas Attīstības dienas

Šobrīd nav neviena pasākuma vai dienas, kas simbolizētu ES analītisko ieguldījumu attīstības jomā, ne arī pasākuma vai dienas, kas pulcētu visus ES aktīvos dalībniekus. Vairākumam politisko partiju, savienību vai organizāciju ir “kohēzijas” manifestācijas perspektīvai domāšanai, piemēram, “vasaras universitātes” vai “nedēļas”, kas veltītas galvenajām idejām. Šāds pasākums vai diena varētu sekmēt intelektuālo dinamiku un konfrontāciju un vienot dažādos kopienas aktīvos dalībniekus kā kolektīvu kopīgai dienaskārtībai.

Sākot ar 2006. gadu, tādēļ ir priekšlikums ieviest ikgadējas “Eiropas Attīstības dienas”, kas būtu mūsu kolektīvā ieguldījuma un mūsu rīcības efektivitātes nostiprināšanas sastāvdaļa.

(iii) Kopējas izglītības izvērsšana

“Eiropas konsensā” arī ir uzsvērti vispārējie darbības mērķi un metodes, kas atbilst pragmatiskiem noteikumiem. Gan Komisija, gan dalībvalstis ir izstrādājušas profesionālas izglītības programmas attīstības praktiķiem. Tādējādi tiek ieteikts izstrādāt Eiropas izglītības karti, aptverot atbilstošos Komisijas un dalībvalstu izglītības līdzekļus tā, lai nākotnē tos varētu piedāvāt ikvienam ES dalībniekam. Šī sistēma jāizmēģina no pirmajām Eiropas Attīstības dienām 2006. gadā un pilnā mērā jāizstrādā līdz 2008. gada beigām.

8. uzdevums – kopīgi vietējie instrumenti

Komisijai un dalībvalstīm tūlīt jāizstrādā kopīgi elastīgi vietējie instrumenti, kas ļauj pielāgoties vietējām īpatnībām, un tie jāpieņem līdz 2006. gada beigām.

Līdz 2008. gadam šie instrumenti piedāvājami visām 14 valstīm, kas parakstījušas Romas deklarāciju par saskaņošanu (t.i., Bangladešai, Bolīvijai, Kambodžai, Etiopijai, Fidži, Kirgizstānai, Marokai, Mozambikai, Nikaragvai, Nigērijai, Senegālai, Tanzānijai, Vjetnamai un Zambijai) un kuras aptvēra 2004. gada APK apsekojums par saskaņošanu un kurām tādējādi ir attiecīga bāze.

9. uzdevums – ES attīstības noteikumu pārskats: krājumi

Tiks sastādīti četri šādi krājumi:

- (1) ES programmēšanas noteikumu krājums;
- (2) ES publiskā iepirkuma noteikumu krājums;
- (3) ES NVO noteikumu un principu krājums;
- (4) ES noteikumu krājums atbalsta jomā.

Tie tiks izstrādāti līdz 2006. gada beigām. Tos vēlāk pārskatīs 2008. gadā, ņemot vērā turpmāko noteikumu saskaņošanu un vienkāršošanu.